

Bende-i Şah-ı Merdan Bediüzzaman

Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri 1910 yılında "İstanbul'dan

ayrılacağı zaman, adeta yepyeni bir vazife ile vazifelendirilmişçesine ve pek büyük bir hizmetin başına tayin edilmiş gibi, sultanlara, vazifedar büyük memurlara mahsus yaptırılan mühür nevinden, kendisinin ünvanını beyan eden bir mühür yaptırır. Bu mühürün üzerine 'Bende-i Şah-ı Merdan Bediüzzaman' yazısını yazdırır. Manası, 'yiğitlerin, kahramanların şahı olan Hazret-i Ali'nin (r.a.) hizmetçisi, kölesi Bediüzzaman' demektir."¹

Bu mührün çok hikmet ve sebepleri vardır. Risale-i Nur incelendiğinde bu anlaşılmaktadır. Dört büyük halifenin sonuncusu olan Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) Üstad Bediüzzaman ve Risale-i Nur ile olan bağı ileri derecededir. Hazret-i Ali'nin (r.a.) üç keramet-i gaybiesini gösteren risaleler bunun en açık delilidir. İlim şehrinin kapısı ve şah-ı evliya olan Hazret-i Ali Radiyallahu anh hakkında Peygamberimiz (a.s.m.) "Her nebinin nesli kendindedir. Benim neslim Ali'nin (r.a.) neslidir." Ve "Ben kimin dostuysam, Ali'de onun dostudur."² Gibi mühim hadislerle Hazret-i Ali'nin (r.a.) yüksek derecesini göstermiştir.

"İmam-ı Ali (r.a.) Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi kıymetli risalelerine de işaret derecesinde remzedip ima ediyor."³ diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, başta Kur'an olarak İmam-ı Ali'nin (r.a.) ve büyük zatların Risale-i Nur'a verdiği ehemmiyeti ve alakadarlığını şu şekilde açıklamaktadır: "Risale-i Nur'a verilen ehemmiyet dahi, zamanın ehemmiyetinden, hem bu asrın şariat-ı Muhammediyeye (a.s.m.) ve şair-i Ahmediyeye (a.s.m.) ettiği tahribatın dehşetinden, hem bu ahir zamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiaze etmesi cihetinden, hem o fitnelerin savletinden mü'minlerin imanlarını kurtarması noktasından, Risale-i Nur öyle bir ehemmiyet

kesbetmiş ki, Kur'an onu kuvvetli işaretle iltifat etmiş.(bu hususta Birinci Şua Risalesi otuz üç ayetle bunu gösteriyor.) ve Hazret-imam-ı Ali (r.a.) üç kerametle ona beşaret vermiş. (Hazret-i Ali'nin üç kerameti On sekizinci Lem'a, Yirmi sekizinci Lem'a ve Sekizinci Şua Risaleleridir.), ve Gavs-ı Azam (r.a.) kerametkarane ondan haber verip tercümanını teşci etmiş.(Gavs-ı Azam olan Abdulkadir-i Geylani Hazretlerinin kerameti ise Sekizinci Lem'a Risalesidir.)”4

Bu hakikatler ışığında, “Bende-i Şah-ı Merdan Bediüzzaman” mührünün tasdik ve işaret ettiği birinci mana ve hakikat şudur: “Zatında şahs-ı manevi-i al-i beytin temessül ettiği ve veraset-i mutlaka cihetiyle tecelli eden hakikat-i Muhammediye (a.s.m.) sırr-ı azimi olan Hazret-i Ali (r.a.)5 “Risale-i Nur Şakirtlerinin Peygamberden (a.s.m.) sonra en büyük üstadıdır.”6 Evet, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle; “Risale-i Nur dairesi, Hazret-i Ali ve Hasan ve Hüseyin'in (r.a.) ve Gavs-ı Azam'ın (k.s.) ihbarat-ı gaybiyeleriyle şakirtlerinin bu zamanda bir dairesidir.”7 ve “Risale-i Nur, al-i beyt ve İmam-ı Ali'nin (r.a.) bir manevi hediyesi ve eseridir.”8 “Ve Hazret-i Hüseyin ve İmam-ı Ali Kerremallahu Vecheden aldığım ders, otuz seneden beri, hususan Cevşenü'l Kebirle daima onlara manevi irtibatımda, Risale-i Nur'dan bize gelen meşrebi almışım.”9

Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin, “Bende-i Şah-ı Merdan Bediüzzaman” mührünün bir manası da şudur: “Hazret-i Hasan'ın (r.a.) altı aylık hilafeti ile beraber Risale-i Nur'un Cevşenü'l Kebirden ve Celcelutiyeden aldığı bir kuvvet ve feyizle vazife-i hilafetin en ehemmiyetlisi olan neşr-i Hakaik-ı imaniye noktasında Hazret-i Hasan'ın (r.a.) kısacık müddetini uzun bir zamana çevirerek, tam beşinci halife nazarıyla bakabiliriz. Çünkü adalet-i hakikiye ile bu asırda insanları Mesut edebilir bir istidatta bulunan, Risale-i Nur'dur. Ve onun şahs-ı manevisi, Hazret-i Hasan'ın (r.a.) bir muavini, bir mütemmimi (tamamlayıcısı), bir manevi veledi hükmündedir.”10

Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin mührünün bir manasını da şu ifadeler anlatmaktadır: “Hazret-i Ali'nin (r.a.) Kaside-i Ercuze ve Celcelutiyesinde şiddetli alakadarlığını murat ettiği bir varis-i nebi ve mukavvi-i din ve hamil-i ism-i azam olan Risale-i Nur ve müellifi olduğu; hak ve hakikatte yanılmayan ve Kur'an'ın hukukunu, emrolunduğu gibi tevilsiz muhafazaya çalışan Risale-i Nurdur diye şek ve şüphesiz olarak Hazret-i Ali'nin (r.a.) muhatabı o olduğunu kati ispat eder.”11

Asrımız itibarıyla ahirzamanın içinde bulunmaktayız. Hem de, helaket ve felaketin en yoğun olduğu dönemi yaşamaktayız. Hal böyle iken, Cenab-ı Hak sonsuz merhamet ve şefkatinin gereği olarak “ahirzamanın büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehit, hem en büyük bir müceddit, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutbu azam olarak bir zat-ı nuraniyi gönderecek ve o zat da ehl-i beyt-i Nebeviden olacaktır.”12 Yani, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) hem maddi hem manevi soyundan olarak, ondan ders ve icazet alan ve ümmetinden sual sormayarak, her suale cevap veren ve başta şah-ı Merdan Hazret-i Ali (r.a.) olarak bütün Gavs ve kutupların takdir ve beşaretlerine mazhar, referansı çok kuvvetli, iman, hayat, şeriat vazifeleriyle “Büyük Mehdi” ünvanını da alan13 bu zat-ı nurani Üstad Bediüzzaman'dan başkası değildir. Yüklendiği çok vazifeler ile mesela, “siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde ve cihad âlemindeki çok dairelerde icraatlarıyla... Şeriat-ı Muhammediyeyi ve hakikat-ı Furkaniyeyi ve sünnet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) ihya ile, ilan ile, icra ile”14 Risale-i Nur yoluyla bütün dünyaya göstermiştir.

Bu itibarla, Bende-i Şah-ı Merdan olan o zat-ı nuraninin, yani zamanın Bedisinin bendesi olmak bahtiyarlığını yakalamak, yani başta Efendimiz (a.s.m.) ve Hazret-i Ali (r.a.) olarak bütün nurani zatların ve manevi kahramanların iltifatına, himayetine, tesellisine ve alkışlarına mazhar olmak demek olan bu şeref, bir mü'min için en büyük bahtiyarlıktır.

Dipnotlar:

1-mufassal Tarihçe-i Hayat 1.cilt s.265,

2-Lem'alar 47,

3-Sikke-i Tasdik-ı Gaybi 167,

4-a.g.e.196,

5- Lem'alar 50,

6-Emirdağ Lahikası 149,

7-a.g.e.130,

8-a.g.e.283,

9-a.g.e.361,

10-a.g.e.139,

11- Lem'alar 1072,

12-Mektubat 745,

13- Emirdağ Lahikası 458,

